

reglen i den nuværende forsorgslovs § 52 om begravelseshjælp anses for overflødig efter sygesikringslovens gennemførelse. Man skal herved henlede udvalgets opmærksomhed på, at det meget ofte forekommer, at supplerende hjælp til en rimelig begravelse må ydes også til personer, der er berettiget til begravelseshjælp gennem sygesikringen, idet ydelsen derfra ikke dækker de fornødne udgifter. Det skønnes derfor påkrævet at opretholde den eksisterende adgang til hjælp.

I henhold til forslagets § 47, stk. 2, kan der kun ydes hjælp til flytning til en anden kommune, såfremt denne giver sit samtykke hertil.

Uanset at magistraten er bekendt med, at formuleringen støtter sig på forslag fra kommunerne, er man her af den formening, at formuleringen er for restriktiv og skal foreslå, at den ændres til, at der skal forhandles med den kommune, hvortil den pågældende ønsker at flytte. Ydes der flyttehjælp i et tilfælde, hvor de to berørte kommuner ikke er blevet enige, bør spørgsmålet om fortsat opholdskommuneforpligtelse afgøres af amtet, evt. socialministeriet, og ikke bero på en af den ene kommune truffet ensidig afgørelse.

Til forslagets § 63 skal man bemærke, at man finder det rimeligt, om den i bestemmelsen fastsatte aldersgrænse på 14 år forhøjes til 15, bl. a. som følge af den forlængede skolegang.

Vedrørende forslagets § 64 vil man gerne bemærke, at det i den gældende børne- og ungdomsforsorgslov er forudsat, at formidling af privat dagpleje kan anerkendes enten som led i en vuggestue, en børnehaves eller et fritidshjems virksomhed eller som selvstændig institution.

I lovforslaget er den tilsvarende bestemmelse, § 64, optaget i afsnittet om dag- og døgnpleje og udgået af afsnittet om institutioner. Den omstændighed, at bestemmelsen er medtaget sideordnet med § 63 om modtagelse af børn i privat dagpleje, har skabt frygt for, at mulighederne for en tilfredsstillende udvikling af de kommunale dagplejeordninger kan forringes. Man ser derfor gerne, at de kommunale dagplejeordningers status af institution fastholdes i lovforslaget, enten ved at § 64 overføres til afsnittet om institutioner, eller at den udformes med tilsvarende indhold som den gældende børneforsorgslovs § 65, stk. 1.

I tilknytning til lovforslagets § 65 bemærkes, at man som ved § 63 gerne ser aldersgrænsen i stk. 1 forhøjet til 15 år. Det bemærkes herved, at man finder det ønskeligt, at der fortsat er hjemmel for anbringelse af børn og unge i pleje hos professionelle pædagogfamilier og for ekstern anbringelse i tilknytning til en døgninstitution, jfr. den gældende børne- og ungdomsforsorgslovs § 85.

I forslagets § 69, stk. 2, § 74, stk. 2, § 80 fastsættes, at overenskomster med selvejende institutioner skal godkendes af amtsrådet og i Københavns og Frederiksberg kommuner af socialministeriet.

Efter magistratens formening vil hensigten med bestemmelserne opnås, såfremt der af socialministeriet fastsættes almindelige retningslinjer for indholdet af sådanne overenskomster, således at godkendelse af de enkelte overenskomster kan undlades.

Betegnelsen „daghjem“ i § 74 foreslås ændret til „dagplejehjem“, da denne betegnelse forekommer mere dækkende og i overensstemmelse med gældende betegnelser.